

סיפורים על הרבנית חיה מושקא

להשאיר בעל חוב

כמעט כל בעלי המרכולים והחנויות שזכו שהרבנית הייתה עורכת אצלם את קנייתיה, צינו את העבודה שהרבנית לא רצתה לעולם להשאיר בעלת-חוב,

וכי אם היה נותר חוב אצל מישהו הדבר היה ממש "מפריע" לה. אפילו על עזרה חד-פעמית לא רצתה להשאיר הרבנית בעלת חוב. על כך ספר ר' עמרם מלכא:

"כשבנתי את הספה בביתו של הרבי, נגשה אלינו הרבנית באמצע העבודה והציעה לנו שתיה ופרות. לאחר מספר ימים, נקראתי לחדר המזכירות וא' המזכירים הגיש לי מעטפה ובה 25 דולר. לשאלתי, הסביר לי שהרבנית לא מענינת שיעבדו עבורם חנם, ולכן שלחה אלי תשלום על עבודתי."

הדאגה לכבוד הזולת

אחד התנבקים פעם להביא לביתה כמה מצרכים שהרבנית הזמינה במכלת. הוא הזדרז לבצע את השליחות, וכשהגיע לביתה, לאחר שהרבנית הודתה לו - אמר כי בעל המכלת בקש ממנו לקחת כמה בקבוקי שתיה ריקים ולהחזירם לחנות.

"בסדר", אמרה הרבנית, "תביא את העגלה לדלת השניה ושם תקח את הבקבוקים". כשהבחור השיב בפשטות שלא בא עם עגלה, הרגישה הרבנית מאד שלא בנוח וסירבה בכל תוקף לאפשר לו לקחת את הבקבוקים הריקים...

מתנה לבת מצוה

כאשר הגיעה אל הרבנית ילדה להתברך לפני ה' בת-מצוה `שלה, הייתה טרודה הרבנית תקופה ארכה לפני זה: איזו מתנה תתאים במיוחד לאותה ילדה?

הַרְבֵּנִית עֲשֵׂתָה כֹּל שְׂבִיכְלָתָה עַל מְנַת לוֹוֹדָא מָה הַמְתַּנָּה שְׁתַּגְרָם הַפִּי
הַרְבֵּה הַנָּאָה לִילְדָה הַקְטָנָה ...

ספור דומה ספֵּרָה בְּתוֹ שֶׁל הַד"ר פֶּלְדֶּמַן-שְׁזֶכָה לְטִפֵּל בִּרְבֵּנִית ע"ה-
השליחה גברת שֵׁם -טוב:

"כְּשִׁמְלָאוֹ לְאַחוֹתִי שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, קִנְיָתָה לָהּ הַרְבֵּנִית מִתְנָה: שְׁמָלָה וְסִפָּה
תּוֹאמַת, הַתְּרַגְּשָׁנוּ מֵהַמְתַּנָּה, וּבְחַג הַקְּרוֹב -חַג הַפֶּסַח, הִלְבַּשְׁנוּ לָהּ
אֶת הַשְּׁמָלָה הַמִּיֻּחָדֶת וְאֲנִי וְאָחִי לְקַחְנוּ אוֹתָהּ לִרְבֵּנִית לְהַרְאוֹת לָהּ אֵיךְ
הַשְּׁמָלָה שְׁקִנְיָתָה מְאֹד מִתְאַיְמָה .

בְּאוֹתָם יָמִים שֶׁהָיָה הַרְבֵּנִית בְּשִׁבְתוֹת וּבְיָמִים טוֹבִים בִּ? 770, וְלִשְׁם
בְּאֵנוּ. הַרְבֵּנִית שְׁמָחָה מְאֹד לְרְאוֹת שֶׁהִבְגֵּד שְׁקִנְיָתָה הַתְּאִים כֹּל כֶּךָ
בְּצוּרָתוֹ וּבִמְדַתוֹ, וְגַם הוֹדְתָה לָנוּ עַל שֶׁבְּאֵנוּ אֵלֶיהָ לְהַרְאוֹת לָהּ אֶת
זֶה". בְּפַעַם אַחֲרֵת אָמְרָה הַרְבֵּנִית לִילְדָה שֶׁבִקְרָה אוֹתָהּ בְּלִיל שִׁבְת
קִדְשׁ: "אֲנִי חִיֵּבֶת לָךְ וְלֵאחִיר גְּלִיָּדָה מֵהַזְדַּמְנוֹת קוֹדֶמֶת, אֲבָל הֲרִי עֲדִין
לֹא שָׁמַעַת קִדְוֹשׁ ..."

"אִם הוּא יִרְגִישׁ, הוּא לֹא יִרְצֶה לְאָכּוֹל"

אֶחָד הַבְּחוּרִים הַזְּמַן עַל יְדֵי הַרְבֵּנִית לְאָכּוֹל מִדֵּי יוֹם בְּבֵיתָהּ. הִיָּה זֶה
בְּתַקּוּפַת הַקִּיץ, כְּאֲשֶׁר הַבְּחוּרִים הָאִמְרִיקָאִיִּים נָסְעוּ לְמֶרְכָּז שְׁלִיחוֹת
וְהוּא נוֹתֵר כְּמַעַט לְבַד. הוּא הִיָּה מְגִיעַ מִדֵּי יוֹם, וְהַרְבֵּנִית הִיָּתָה מְכִינָה
לוֹ אַרוּחָה מְבוֹשֶׁלֶת.

פְּעַם אַרְעֵ שֶׁהַרְבֵּי הִיָּה בְּבֵית כְּשֶׁהִגִּיעַ, וְהַבְּחוּר שָׁמַע אֶת הַרְבֵּי אוֹמֵר
לְרַבִּי: "אֲנִי אֶכְנֶס לְחֻדְרֵי וְאֵת תְּתִנִּי לוֹ לְאָכּוֹל. אִם הוּא יִרְגִישׁ שְׁאֲנִי כֹאן,
הוּא לֹא יִרְצֶה לְאָכּוֹל